

1. Некоторый же муж, именем Анания, с женою своею Сапфиною, продав имение,
УПО: А один чоловік, на ймення Ананій, із своєю дружиною Сапфірою, продав був маєтка,

KJV: But a certain man named Ananias, with Sapphira his wife, sold a possession,

2. утаил из цены, с ведома и жены своей, а некоторую часть принес и положил к ногам Апостолов.

УПО: та й з відома дружини своєї присвоїв частину з заплати, а якусь там частину приніс та й поклав у ногах у апостолів.

KJV: And kept back part of the price, his wife also being privy to it, and brought a certain part, and laid it at the apostles' feet.

3. Но Петр сказал: Анания! Для чего [ты допустил] сатане вложить в сердце твое [мысль] солгать Духу Святому и утаить из цены земли?

УПО: І промовив Петро: Ананію, чого сатана твоє серце наповнив, щоб ти Духу Святому неправду сказав та присвоїв із заплати за землю?

KJV: But Peter said, Ananias, why hath Satan filled thine heart to lie to the Holy Ghost, and to keep back part of the price of the land?

4. Чем ты владел, не твое ли было, и приобретенное продажею не в твоей ли власти находилось? Для чего ты положил это в сердце твоём? Ты солгал не человекам, а Богу.

УПО: Хіба те, що ти мав, не твоє все було, а продане не в твоїй владі було? Чого ж в серце своє ти цю справу поклав? Ти не людям неправду сказав, але Богові!

KJV: Whiles it remained, was it not thine own? and after it was sold, was it not in thine own power? why hast thou conceived this thing in thine heart? thou hast not lied unto men, but unto God.

5. Услышав сии слова, Анания пал бездыханен; и великий страх объял всех, слышавших это.

УПО: Як Ананій зачув ці слова, то впав та й умер... І обгорнув жах великий усіх, що це чули!

KJV: And Ananias hearing these words fell down, and gave up the ghost: and great fear came on all them that heard these things.

6. И встав, юноши приготовили его к погребению и, вынеся, похоронили.

УПО: Юнаки ж повставали, обгорнули його, і винесли та й поховали.

KJV: And the young men arose, wound him up, and carried him out, and buried him.

7. Часа через три после сего пришла и жена его, не зная о случившемся.

УПО: І сталось, годин через три прийшла й дружина його, про випадок нічого не знавши.

KJV: And it was about the space of three hours after, when his wife, not knowing what was done, came in.

8. Петр же спросил ее: скажи мне, за сколько ли продали вы землю? Она сказала: да, за столько.

УПО: І промовив до неї Петро: Скажи мені, чи за стільки ви землю оту продали? Вона ж відказала: Так, за стільки.

KJV: And Peter answered unto her, Tell me whether ye sold the land for so much? And she said, Yea, for so much.

9. Но Петр сказал ей: что это согласились вы искусить Духа Господня? вот, входят в двери погребавшие мужа твоего; и тебя вынесут.

УПО: До неї ж Петро: Чому це ви змовилися спокушувати Господнього Духа? Он ті входять у двері, що чоловіка твого поховали, і тебе вони винесуть...

KJV: Then Peter said unto her, How is it that ye have agreed together to tempt the Spirit of the Lord? behold, the feet of them which have buried thy husband are at the door, and shall carry thee out.

10. Вдруг она упала у ног его и испустила дух. И юноши, войдя, нашли ее мертвою и, вынеся, похоронили подле мужа ее.

УПО: І вона зараз упала до ніг його, та й умерла. Як ввійшли ж юнаки, то знайшли її мертвою, і, винісши, біля мужа її поховали.

KJV: Then fell she down straightway at his feet, and yielded up the ghost: and the young men came in, and found her dead, and, carrying her forth, buried her by her husband.

11. И великий страх объял всю церковь и всех слышавших это.

УПО: І обгорнув страх великий всю Церкву та всіх, що чули про це...

KJV: And great fear came upon all the church, and upon as many as heard these things.

12. Руками же Апостолов совершались в народе многие знамения и чудеса; и все единодушно пребывали в притворе Соломоновом.

УПО: А руками апостолів стались знамена та чуда великі в народі. І були однодушно всі в Соломоновім ганку.

KJV: And by the hands of the apostles were many signs and wonders wrought among the people; (and they were all with one accord in Solomon's porch.

13. Из посторонних же никто не смел пристать к ним, а народ прославлял их.

УПО: А з сторонніх ніхто приставати не важивсь до них, але люд прославляв їх.

KJV: And of the rest durst no man join himself to them: but the people magnified them.

14. Верующих же более и более присоединялось к Господу, множество мужчин и женщин,

УПО: І все збільшувалось тих, хто вірує в Господа, безліч чоловіків і жінок,

KJV: And believers were the more added to the Lord, multitudes both of men and women.)

15. так что выносили больных на улицы и полагали на постелях и кроватях, дабы хотя тень проходящего Петра осенила кого из них.

УПО: так що хворих стали виносити на вулиці, та й клали на ложа та ноші, щоб, як ітиме Петро, то хоч тінь його впала б на кого із них.

KJV: Insomuch that they brought forth the sick into the streets, and laid them on beds and couches, that at the least the shadow of Peter passing by might overshadow some of them.

16. Сходились также в Иерусалим многие из окрестных городов, неся больных и нечистыми духами одержимых, которые и исцелялись все.

УПО: І безліч люду збиралась до Єрусалиму з довколишніх міст, і несли недужих та хворих від духів нечистих, і були вони всі вздоровлювані!

KJV: There came also a multitude out of the cities round about unto Jerusalem, bringing sick folks, and them which were vexed with unclean spirits: and they were healed every one.

17. Первосвященник же и с ним все, принадлежавшие к ереси саддукейской, исполнились зависти,

УПО: А первосвященник, уставши, та й усі, хто був із ним, хто належав до саддукейської ересі, переповнились заздрощами,

KJV: Then the high priest rose up, and all they that were with him, (which is the sect of the Sadducees,) and were filled with indignation,

18. и наложили руки свои на Апостолов, и заключили их в народную темницу.

УПО: і руки наклали вони на апостолів, і до в'язниці громадської вкинули їх.

KJV: And laid their hands on the apostles, and put them in the common prison.

19. Но Ангел Господень ночью отворил двери темницы и, выведя их, сказал:

УПО: Але Ангол Господній вночі відчинив для них двері в'язничні, і, вивівши їх, проказав:

KJV: But the angel of the Lord by night opened the prison doors, and brought them forth, and said,

20. идите и, став в храме, говорите народу все сии слова жизни.

УПО: Ідіть, і, ставши, говоріть до народу у храмі всі слова цього життя.

KJV: Go, stand and speak in the temple to the people all the words of this life.

21. Они, выслушав, вошли утром в храм и учили. Между тем первосвященник и которые с ним, придя, созвали синедрин и всех старейшин из сынов Израилевых и послали в темницу привести [Апостолов].

УПО: Як це вчули вони, то в храм рано ввійшли і навчали. А первосвященик і ті, хто був із ним, прийшовши, скликали синедріон і всіх старших з Ізраїлевих синів. І послали в в'язницю, щоб їх привели.

KJV: And when they heard that, they entered into the temple early in the morning, and taught. But the high priest came, and they that were with him, and called the council together, and all the senate of the children of Israel, and sent to the prison to have them brought.

22. Но служители, придя, не нашли их в темнице и, возвратившись, донесли,

УПО: А служба, прийшовши, не знайшла їх у в'язниці, а вернувшись, сповістила,

KJV: But when the officers came, and found them not in the prison, they returned and told,

23. говоря: темницу мы нашли запертою со всею предосторожностью и стражей стоящими перед дверями; но, отворив, не нашли в ней никого.

УПО: говорячи: В'язницю знайшли ми з великою пильністю замкнену, і сторожу, що при дверях стояла; а коли відчинили, то нікого всередині ми не знайшли!

KJV: Saying, The prison truly found we shut with all safety, and the keepers standing without before the doors: but when we had opened, we found no man within.

24. Когда услышали эти слова первосвященник, начальник стражи и [прочие] первосвященники, недоумевали, что бы это значило.

УПО: Як почули слова ці начальник сторожі храму та первосвященики, не могли зрозуміти вони, що б то сталося.

KJV: Now when the high priest and the captain of the temple and the chief priests heard these things, they doubted of them whereunto this would grow.

25. Пришел же некто и донес им, говоря: вот, мужи, которых вы заключили в темницу, стоят в храме и учат народ.

УПО: Та прийшовши один, сповістив їх, говорячи: Ось ті мужі, що ви їх до в'язниці всадили були, у храмі стоять та й навчають народ.

KJV: Then came one and told them, saying, Behold, the men whom ye put in prison are standing in the temple, and teaching the people.

26. Тогда начальник стражи пошел со служителями и привел их без принуждения, потому что боялись народа, чтобы не побили их камнями.

УПО: Пішов тоді старший сторожі зо службою, та й привів їх без насильства, бо боялись народу, щоб їх не побили камінням.

KJV: Then went the captain with the officers, and brought them without violence: for they feared the people, lest they should have been stoned.

27. Приведя же их, поставили в синадрионе; и спросил их первосвященник, говоря:

УПО: Припровадивши ж їх, поставили перед синадріоном. І спитався їх первосвященик, говорячи:

KJV: And when they had brought them, they set them before the council: and the high priest asked them,

28. не запретили ли мы вам накрепко учить о имени сем? и вот, вы наполнили Иерусалим учением вашим и хотите навести на нас кровь Того Человека.

УПО: Чи ми не заборонили з погрозою вам, щоб про Те Ім'я не навчати? І ото, ви своєю наукою переповнили Єрусалим, і хочете кров Чоловіка Того припровадити на нас...

KJV: Saying, Did not we straitly command you that ye should not teach in this name? and, behold, ye have filled Jerusalem with your doctrine, and intend to bring this man's blood upon us.

29. Петр же и Апостолы в ответ сказали: должно повиноваться больше Богу, нежели

человекам.

УПО: Відповів же Петро та сказали апостоли: Бога повинно слухатися більш, як людей!

KJV: Then Peter and the other apostles answered and said, We ought to obey God rather than men.

30. Бог отцов наших воскресил Иисуса, Которого вы умертвили, повесив на древе.

УПО: Бог наших отців воскресив нам Ісуса, Якому ви смерть були заподіяли, повісивши на дереві.

KJV: The God of our fathers raised up Jesus, whom ye slew and hanged on a tree.

31. Его возвысил Бог десницею Своею в Начальника и Спасителя, дабы дать Израилю покаяние и прощение грехов.

УПО: Його Бог підвищив Своєю правицею на Начальника й Спаса, щоб дати Ізраїлеві покаяння і прощення гріхів.

KJV: Him hath God exalted with his right hand to be a Prince and a Saviour, for to give repentance to Israel, and forgiveness of sins.

32. Свидетели Ему в сем мы и Дух Святой, Которого Бог дал повинующимся Ему.

УПО: А тих справ Йому свідками ми й Святий Дух, що Його Бог дав тим, хто слухняний Йому.

KJV: And we are his witnesses of these things; and so is also the Holy Ghost, whom God hath given to them that obey him.

33. Слышав это, они разрывались от гнева и умышляли умертвить их.

УПО: Як зачули ж оце, запалилися гнівом вони, та й радилися, як їм смерть заподіяти?...

KJV: When they heard that, they were cut to the heart, and took counsel to slay them.

34. Встав же в синедрионе, некто фарисей, именем Гамалиил, законоучитель, уважаемый всем народом, приказал вывести Апостолов на короткое время,

УПО: І встав у синедріоні один фарисей, Гамаліїл на ймення, учитель Закону, поважаний від усього народу, та й звелів на часинку апостолів вивести.

KJV: Then stood there up one in the council, a Pharisee, named Gamaliel, a doctor of the law, had in reputation among all the people, and commanded to put the apostles forth a little space;

35. а им сказал: мужи Израильские! подумайте сами с собою о людях сих, что вам с ними делать.

УПО: І промовив до них: Мужі ізраїльські! Поміркуйте собі про людей цих, що з ними робити ви маєте.

KJV: And said unto them, Ye men of Israel, take heed to yourselves what ye intend to do as touching these men.

36. Ибо незадолго перед сим явился Февда, выдавая себя за кого-то великого, и к нему пристало около четырехсот человек; но он был убит, и все, которые слушались его, рассеялись и исчезли.

УПО: Бо перед цими днями повстав був Тевда та й казав, що великий він хтось, і до нього пристало з чотириста люда. Він забитий, а всі ті, хто слухав його, розпорошились та обернулись в ніщо.

KJV: For before these days rose up Theudas, boasting himself to be somebody; to whom a number of men, about four hundred, joined themselves: who was slain; and all, as many as obeyed him, were scattered, and brought to nought.

37. После него во время переписи явился Иуда Галилеянин и увлек за собою довольно народа; но он погиб, и все, которые слушались его, рассыпались.

УПО: Після нього повстав, під час перепису, Галілеянин Юда, та й багато людей потягнув за собою. Загинув і він, а всі ті, хто слухав його, розпорошились.

KJV: After this man rose up Judas of Galilee in the days of the taxing, and drew away much people after him: he also perished; and all, even as many as obeyed him, were dispersed.

38. И ныне, говорю вам, отстаньте от людей сих и оставьте их; ибо если это предприятие и это дело--от человеков, то оно разрушится,

УПО: І тепер кажу вам: Відступіться від цих людей, і занехайте їх! Бо коли від людей оця рада чи справа ця буде, розпадеться вона.

KJV: And now I say unto you, Refrain from these men, and let them alone: for if this counsel or this work be of men, it will come to nought:

39. а если от Бога, то вы не можете разрушить его; [берегитесь], чтобы вам не оказаться и богопротивниками.

УПО: А коли те від Бога, то того зруйнувати не зможете, щоб випадком не стати і вам богоборцями! І послухались ради його.

KJV: But if it be of God, ye cannot overthrow it; lest haply ye be found even to fight against God.

40. Они послушались его; и, призвав Апостолов, били [их] и, запретив им говорить о имени Иисуса, отпустили их.

УПО: І, покликавши знов апостолів, вибили їх, наказали їм не говорити про Ісусове Ймення, та й їх відпустили.

KJV: And to him they agreed: and when they had called the apostles, and beaten them, they commanded that they should not speak in the name of Jesus, and let them go.

41. Они же пошли из синедриона, радуясь, что за имя Господа Иисуса удостоились принять бесчестие.

УПО: А вони поверталися з синедріону, радіючи, що сподобились прийняти зневагу за Ймення Господа Ісуса.

KJV: And they departed from the presence of the council, rejoicing that they were counted worthy to suffer shame for his name.

42. И всякий день в храме и по домам не переставали учить и благовествовать об Иисусе Христе.

УПО: І щоденно у храмі й домах безупинно навчали, і звіщали Євангелію Ісуса Христа.

KJV: And daily in the temple, and in every house, they ceased not to teach and preach Jesus Christ.